

Zonder op alle punten Nederland te willen imiteren, lijkt het ons toch zin-
nig, zeker wat de hierboven aangehaalde punten betreft, dat de beleidsmakers
eens even over onze Noordergrens zouden gaan kijken, want zeker met het oog
op een verlaging van de meerderjarigheid in België tot 18, zal er spoedig bij ons
niet veel meer te registreren zijn.

Als men er, hoe dan ook, zou aan denken deze wetgeving aan te passen is het wel
nuttig dit niet binnen een of ander kabinet uit te dokteren, maar rekening te hou-
den met praktijkervaringen van meer dan 10 jaar.

Jo Labens
AMOK, Antwerpen
(m.m.v. Kris Peeters)

Naschrift

In 1981 stelden wij aan Minister Steyaert voor om het Begeleid Zelfstandig Wo-
nen door te voeren in Vlaanderen. Meteen werd ook voorgesteld om via ambu-
lante begeleiding jongeren met ernstige gedragsmoeilijkheden thuis te begelei-
den.

Dit voorstel was in de eerste plaats bedoeld om de sektor te differentiëren,
om op deze wijze meer kansen te bieden aan de jongeren.

De Minister behield alleen het Begeleid Zelfstandig Wonen, en dit alleen
voor de sektor Jeugdbescherming.

Het Begeleid Zelfstandig Wonen was de eerste vorm van differentiatie bin-
nen de sektor Jeugdbescherming. Ondertussen zijn er verschillende vormen bij-
gekomen, o.m. de dagcentra, de gezinsbegeleiding, enz... Van al deze vormen
kan men stellen dat zij de kans op interventionisme verhogen.

In de praktijk stellen wij echter vast dat zij binnen de Jeugdbescherming
verder randverschijnselen blijven. De dagcentra waren op 31 juli 1987 nauwe-
lijks goed voor 1 % van het Jeugdrechtbankcliënteel, zo ook het Begeleid Zelf-
standig Wonen. Vanuit de jeugdbeschermingscomités bedroeg dit ongeveer 3 %.

De vraag stelt zich dus veeleer: waarom blijven deze vormen randverschijn-
selen?

Wij hebben in ons artikel gewezen op een aantal knelpunten die het Bege-
leid Zelfstandig Wonen hinderen in zijn ontwikkeling. Deze knelpunten signale-
ren wij nu al meer dan 3 jaar naar het beleid toe. De laatste jaren had men er ech-
ter geen aandacht meer voor.

Wij geven als knelpunten aan voor de diensten:

1. Onderbezetting van personeel

Deze diensten kunnen niet beschikken over een onderhoudskracht en een ad-
ministratieve kracht.

Wij stellen dat dit wel zou moeten kunnen. Uit de populatiebeschrijving
blijkt dat de diensten jongeren begeleiden met ernstige gedragsproblemen. Van-
daar vragen wij een verlaging van de case-load.

2. Problemen in verband met de populatie

Eén van de grootste knelpunten in het Begeleid Zelfstandig Wonen is de financieel-ekonomische positie van de jongere.

Slechts 33 % kan leven van eigen inkomen. De anderen moeten het hebben van een vervangingsinkomen. Wij stellen dat jongeren zelfstandig moeten kunnen wonen wanneer zij daar aan toe zijn.

Vandaar dat er een regeling moet komen in verband met het inkomen van de jongere zijnde een startvergoeding en een regeling in verband met het bestaansminimum. Ook voor de studenten moet er een oplossing gezocht worden. Dit stellen wij al jaren voor aan het beleid. Hopelijk komt er met Minister Lenssens een kentering in deze zaak.

Door de leerplichtverlenging tot 18 jaar is deze kwestie nog slechter geworden. De jongeren kunnen pas vanaf 18 jaar een valabel inkomen verwerven, en dan nog...

Wanneer de meerderjarigheid op 18 jaar wordt gebracht zal het Begeleid Zelfstandig Wonen gereduceerd worden tot 1 jaar (17-18 jaar). Het is duidelijk dat zich hier een hervorming van deze begeleidingsvorm opdringt.

In dit verband pleiten wij voor een jongvolwassenhulpverlening op vrijwillige basis vanaf 18-23 jaar, waarin het Begeleid Zelfstandig Wonen zou worden opgenomen.

Binnen de sektor jeugdbescherming pleiten wij voor een verlaging van de aanvangsleeftijd van 17 jaar naar 16 jaar.

Hopelijk kan dit alles het voorwerp van bespreking uitmaken tussen het beleid en de betrokken partners.

Willy Vandamme
maart 1988